

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

377. An sufficiat solùm petere licentiam resignandi, seu indicare Superiori se velle resignare; an verò insuper requiratur approbatio, & consensus Superioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

dum conditio illa purificatur, & ista resignatio actu recipitur & rati habetur à Superiore. Paris. n. 68. Similiter, dum resignatur in manibus alicujus recipientis resignationem nomine Superioris, valere actu eam, si is ad recipiendum illam mandatum habet; sed si mandatum non habeat, sed tunc valorem suspendi, usque dum ipsius Superioris consensus concurrat. Paris. à n. 57.

Questio 377. An sufficiat solum petere licentiam resignandi, seu indicare Superiori, se velle resignare, prout indicare videtur c. admonet. de renunc. ubi dicitur: te inconsulto dimittere: adeoque solum reprobari videtur renunciatio qua fit inconsulto & ignorante Superiore, an verò insuper requiratur approbatio & consensus ipsius Superioris?

Respondet Barb. juris Eccl. c. 15, n. 21. non sufficere, ad monere Superiorem de resignatione, sed praequiri insuper, & expectandum consensus Superioris, & dictum verbum inconsulto in citato textu accipiendum pro consensu: nec novum esse, ut consilium pro consensu secundum subjectam materiam à Pontificibus accipiatur, ut videtur sit in c. novis, & c. quando. de his que sunt à prelat. & notet gloss. in c. venerabili. de officio prelati. Verum vide, quæ in hanc rem dicta sunt quasi ante hanc penult. in respons. 2. 3. & 4. quibus adde quod tradit Laym. in c. dilecti. de renunc. n. 1. dum beneficiarius resignavit in manibus non sui Superioris, non teneat admittere cessionem. unde inferri videtur, in hoc casu expectandum consensus & approbationem illius, ita ut jam invito illo, etsi de cetero consulto, resignare cum effectu nequeat. Item quod tradit ibid. n. 2. si Abbas, similisve Prælati iusta de causa petat cessionem, non esse ei denegandam, juxta c. ult. caus. 16. q. ult. Item quod ait C. de Luca. de benef. d. 65. n. 6. & 7. ubi: ad effectum, ut resignatio sit valida & perfecta, opus est, quod fiat coram legitimo Superiore, habente potestatem absolvendi à vinculo, seu resolvendi illum quasi contractum, qui iniri dicitur inter beneficiarium & Ecclesiam, quodque sequatur admissio, & sic requiritur copulative potestas & voluntas pro hujus distractis perfectione.

Questio 378. Quis hic veniat nomine legitimi Superioris, potentis auctoritate resignationes, seu eas cum effectu admittere?

Respondeo non nisi eum, qui potestatem habet à beneficiis amovendi, seu destituendi & deponendi beneficiarium. Paris. l. 7. q. 10. à nu. 6. citans quamplurimos. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 15, n. 7. Pirh. de renunc. num. 68. Laym. ad c. admonet. de renunc. nu. 7. Azor. p. 2. l. 7. c. 19. q. 7. Garc. p. 14. c. 3. n. 251. citans plures. Cujus ratio est, quod renunciationem admittere sit actus jurisdictionis in resignantem, qualem non habet in ordine ad hunc effectum alius, quam qui de causa resignationis cognoscere potest, beneficiariumque etiam invitum deponere & privare. Barb. Pirh. l. cit. Quodque renunciatio habeat vim destitutionis, cum per eam resignans desinat esse intitulatus, seu titulum amittat, adeoque fieri nequeat, nisi coram eo, nec admitti nisi ab eo, qui potestatem destituendi habet. Pirh. loc. cit. ex Paris. cit. q. 10. n. 7. Unde jam sequitur, non omnem illum, qui habet jus conse-

rendi seu instituendi in beneficiis, posse etiam recipere resignationes, cum conferre beneficia praevisè non sit actus jurisdictionis, ut dictum alias, & plures, qui conferre possunt, beneficium collatum adimere non possunt; quia conferre beneficia, & beneficiorum resignationes accipere diversæ sunt potestatis, ac jura diversæ, quorum unum sine alio præscribi & acquiri potest. Paris. loc. cit. n. 10. C. Luca. loc. cit. fitque potestas destituendi quid plus, adeoque ab una ad aliam inferri non possit. C. de Luca loc. cit. Idcirco jam ex eo, quod ad inferiorem Episcopo beneficii collatio speciali jure, puta privilegio, vel præscripta legitime consuetudine spectet, non sequitur, ad eum etiam spectare, ut resignationes recipiat, nisi simul etiam per privilegium, legitimamve præscriptionem potestatem illam destituendi seu deponendi beneficiarios obtinuerit. Paris. l. 7. q. 10. nu. 9. & 21. Pirh. loc. cit. n. 69. Laym. cit. n. 7.

2. Porro, cum privilegium illud conferendi seu instituendi beneficiarios sit in præjudicium Ordinariorum, strictè est interpretandum, ita ut, si à Papa concessum alicui conferre certa beneficia, non comprehendatur potestas destituendi, & per consequens recipiendi resignationes istorum beneficiorum. Paris. cit. q. 10. n. 26. addens contrarium tamen esse, si tale privilegium concessum ab eo, cujus juri dumtaxat detrahatur, v. g. ab Episcopo, juxta quod decisum à Rota teste Puteo apud eundem Pirhium, eò quod privilegium in præjudicium concedentis sit latissimè interpretandum, juxta c. cum dilectus. de consuetud. Paris. nu. 28. Idque maximè in præsentè casu ob connexitatem, quæ est inter institutionem & destitutionem Paris. n. 3. Quod ipsum tamen non videri sibi verum ait Garc. n. 263. nisi in privilegio concessio ab eo, cujus jurisdictioni tantum detrahatur, addatur dictio taxativa; eò quod, ut dictum, conferre & destituere longè sint diversa; adeoque, licet finis in privilegio latissimè interpretando contra concedentem, non potest venire facultas destituendi, uti convincitur ex eo, quod tradit ipse Paris. quod Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia, non possit eorum resignationes recipere, & tamen hic agit de præjudicio Episcopi tantum. Sic etiam, dum alicui data potestas à Papa conferendi omnia beneficia vacantia in tali loco, non videtur adhuc data potestas excipiendi eorum resignationes, Paris. n. 33. qui idipsum n. 35. extendit, etiam si potestas data conferendi omnia beneficia ista, etiam vacantia per resignationem, non posse adhuc ab eo recipi eorum resignationes, Quin & ex eodem principio inferit Paris. num. 38. non posse Vicarium Episcopi habentem potestatem conferendi beneficia, eorum resignationes excipere, de quo infra. Ac proinde jam regula illa: ad quem pertinet institutio, ad illum spectat etiam destitutio, & consequenter resignationum receptio, non nisi in eo procedit, ad quem de jure communi & ordinario spectat institutio, pro ut est Episcopus, de quo loquitur c. cum in cunctis. de hereticis. non verò ad eum, cui solum ex privilegio vel consuetudine spectat illa institutio. Paris. cit. q. 10. n. 25. citans Rotam decis. 6. de renunc. in novis. Garc. n. 262. C. Luca. de benef. d. 65. n. 7.

3. Nihilominus ex eo, quod frequenter hæc duæ potestates in inferioribus etiam collatoribus conjunctæ sint, dum eorum quidam potestatem & jurisdictionem quasi Episcopalem habent,